

Nieoficjalny przekład z języka angielskiego

REGULAMIN WEWNĘTRZNY

PREAMBUŁA

(1) Zważywszy, że w 1949 r. Grupa Robocza do Spraw Transportu Drogowego Komitetu Transportu Śródlądowego Europejskiej Komisji Gospodarczej Narodów Zjednoczonych wysłała do rządów państw członkowskich rekomendację¹ wzywającą je do zażądania od ubezpieczycieli udzielających pokrycia od ryzyk odpowiedzialności cywilnej w związku z używaniem pojazdów zawarcia umów w sprawie wprowadzenia jednolitych i praktycznych postanowień w celu umożliwienia użytkownikom pojazdów mechanicznych posiadania należytego ubezpieczenia przy wjeździe do krajów, w których ubezpieczenie od takich ryzyk jest obowiązkowe;

(2) zważywszy, że ta rekomendacja kończyła się wnioskiem, że wprowadzenie jednolitego dokumentu ubezpieczeniowego będzie najlepszym sposobem na osiągnięcie tego celu, i zawierała podstawowe zasady umów, które miałyby być zawarte między ubezpieczycielami w różnych krajach;

(3) zważywszy, że Umowa między biurami, której tekst został przyjęty w listopadzie 1951 r. przez przedstawicieli ubezpieczycieli w państwach, które wówczas udzieliły przychylniej odpowiedzi na rekomendację, stanowiła podstawę stosunków między tymi ubezpieczycielami;

(4) zważywszy, że

(a) celem systemu, znanego powszechnie jako "System Zielonej Karty", było ułatwienie międzynarodowego ruchu pojazdów mechanicznych przez umożliwienie spełnienia kryteriów ustanowionych przez odwiedzany kraj poprzez ubezpieczenie od ryzyk odpowiedzialności cywilnej w związku z ich używaniem, a w razie wypadków zagwarantowanie odszkodowania dla stron poszkodowanych zgodnie z prawem i przepisami tego kraju;

(b) międzynarodowa karta ubezpieczenia komunikacyjnego ("Zielona Karta"), która jest uznana oficjalnie przez rządy państw przyjmujących Rekomendację Narodów Zjednoczonych, jest w każdym odwiedzanym kraju dowodem obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej w związku z używaniem opisanego w nim pojazdu mechanicznego;

(c) w każdym państwie uczestniczącym zostało utworzone i uznane oficjalnie Biuro Narodowe w celu dostarczenia podwójnej gwarancji:

- swojemu rządowi, że zagraniczny ubezpieczyciel będzie przestrzegał prawa mającego zastosowanie w tym kraju i będzie wypłacał stronom poszkodowanym odszkodowanie w granicach tego prawa;
- Biuru odwiedzanego kraju zobowiązania swojego członka - ubezpieczyciela udzielającego pokrycia odpowiedzialności cywilnej w związku z używaniem pojazdu, uczestniczącego w wypadku;

(d) w konsekwencji tego niezarobkowego podwójnego mandatu każde Biuro musi mieć własną niezależną strukturę finansową opartą na wspólnym zobowiązaniu ubezpieczycieli upoważnionych do prowadzenia obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej w związku z używaniem pojazdów mechanicznych działających na jego rynku krajowym, co umożliwi mu wywiązywanie się z zobowiązań wynikających z umów między nim a innymi biurami;

(5) zważywszy, że

(a) niektóre państwa, w celu dalszego ułatwienia międzynarodowego ruchu drogowego, zniósły sprawdzanie Zielonych Kart na swoich granicach na podstawie umów podpisanych między swoimi odpowiednimi biurami, opartych zasadniczo na rejestracji pojazdów;

(b) Dyrektywą z 24 kwietnia 1972 r.² Rada Wspólnot Europejskich zaproponowała Biurom państw członkowskich zawarcie takiej umowy; znanej wówczas jako Uzupełniająca Umowa między biurami, która została podpisana 16 października 1972 r.;

¹ Rekomendacja nr 5 przyjęta w styczniu 1949 r., zmieniona Załącznikiem 2 do Ujednoliconej Uchwały w sprawie Ułatwienia Transportu Drogowego przyjętej przez Grupę Roboczą do spraw Transportu Drogowego Komitetu Transportu Śródlądowego Europejskiej Komisji Gospodarczej Narodów Zjednoczonych, której tekst jest podany w Załączniku I.

² Dyrektywa Rady z 24 kwietnia 1972 r. (72/166/EEC) w sprawie zbliżenia ustaw państw członkowskich dotyczących ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej w związku z używaniem pojazdów mechanicznych i egzekwowania obowiązku ubezpieczenia takiej odpowiedzialności, której tekst jest podany w Załączniku II.

(c) późniejsze umowy, oparte na tych samych zasadach, umożliwiły Biurom innych krajów uzyskanie członkostwa; te umowy zostały następnie zebrane w jednym dokumencie podpisanym 15 marca 1991 r. i zwanym Wielostronnym Porozumieniem Gwarancyjnym;

(6) zważywszy, że obecnie pożądane jest włączenie wszystkich postanowień regulujących stosunki między Biurami do jednego dokumentu, Rada Biur na swoim Zgromadzeniu Ogólnym, które odbyło się w Rethymno (Kreta) 30 maja 2002 r., przyjęła niniejszy Regulamin Wewnętrzny.

(7) zważywszy, że Zgromadzenie Ogólne w Lizbonie (Portugalia) ratyfikowało 29 maja 2008 r., uaktualnienia wprowadzone do obecnego Regulaminu Wewnętrznego a wynikające głównie z przyjętej 5 Dyrektywy Komunikacyjnej (Dyrektywa 2005/14/WE z 11 maja 2005 r.).

ROZDZIAŁ I REGULY OGÓLNE (POSTANOWIENIA OBOWIĄZKOWE)

Artykuł 1 - Cel

Celem niniejszego Regulaminu Wewnętrznego jest określenie wzajemnych stosunków między Narodowymi Biurami Ubezpieczycieli i wprowadzenie w ten sposób w życie postanowień Rekomendacji nr 5 przyjętej 25 stycznia 1949 r. przez Grupę Roboczą do spraw Transportu Drogowego Komitetu Transportu Śródlądowego Europejskiej Komisji Gospodarczej Narodów Zjednoczonych, zastąpionej Załącznikiem 1 do Ujednoliconej Rezolucji w sprawie ułatwienia Transportu Drogowego (R.E. 4) przyjętej przez Komitet Transportu Wewnętrznego na sześćdziesiątym szóstym posiedzeniu, które odbyło się od 17 do 19 lutego 2004 r., w jej aktualnej wersji (zwanej dalej "Rekomendacją nr 5").

Artykuł 2 - Definicje

Dla celów niniejszego Regulaminu Wewnętrznego następujące słowa i wyrażenia mają tylko znaczenie ustalone w niniejszym artykule:

- 1 "narodowe biuro ubezpieczycieli" (zwane dalej "biuro"): oznacza organizację zawodową, która jest członkiem Rady Biur i jest ukonstytuowana w kraju, w którym została założona, zgodnie z Rekomendacją nr 5;
- 2 "ubezpieczyciel": oznacza każde przedsiębiorstwo upoważnione do prowadzenia działalności w zakresie obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej w związku z używaniem pojazdów mechanicznych;
- 3 "członek": oznacza każdego ubezpieczyciela, który jest członkiem biura;
- 4 "korespondent": oznacza każdego ubezpieczyciela lub inną osobę wyznaczoną przez jednego lub kilku ubezpieczycieli i zatwierdzoną przez biuro kraju, w którym ta osoba jest ustanowiona, w celu opracowywania i regulowania roszczeń wynikających z wypadków dotyczących pojazdów, dla których ubezpieczyciel lub ubezpieczyciele, o których mowa, wydali polisę ubezpieczeniową, i które to wypadki wydarzyły się w tym kraju;
- 5 "pojazd": oznacza każdy pojazd mechaniczny przeznaczony do poruszania się na lądzie i napędzany mocą mechaniczną, lecz nie jeżdżący na szynach, oraz każdą przyczepę, złączoną lub nie złączoną, lecz tylko wówczas, gdy pojazd mechaniczny lub przyczepa podlega obowiązkowemu ubezpieczeniu w kraju, w którym jest używany;
- 6 "wypadek": oznacza każde zdarzenie powodujące szkodę, które może, zgodnie z prawem kraju, w którym ma miejsce, wchodzić w zakres obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej w związku z używaniem pojazdu.
- 7 "strona poszkodowana": oznacza każdą osobę uprawnioną do roszczenia o odszkodowanie w związku ze szkodą spowodowaną przez pojazd;
- 8 "roszczenie": oznacza każde roszczenie lub kilka roszczeń o odszkodowanie przedstawionych przez stronę poszkodowaną i wynikających z tego samego wypadku;

9. "polisa ubezpieczeniowa": oznacza umowę obowiązkowego ubezpieczenia wydaną przez członka, pokrywającą odpowiedzialność cywilną w związku z użytkowaniem pojazdu;

10 "ubezpieczony": oznacza każdą osobę, której odpowiedzialność cywilna jest pokryta polisą ubezpieczeniową;

11. "Zielona Karta": oznacza międzynarodowy certyfikat ubezpieczenia komunikacyjnego zgodny z którymkolwiek z wzorów zatwierdzonych przez Radę Biur;

12. "Rada Biur": oznacza organ, do którego muszą należeć wszystkie Biura, i który odpowiada za administrację i działanie międzynarodowego systemu ubezpieczenia komunikacyjnego (znanego jako System Zielonej Karty).

Artykuł 3 - Opracowywanie roszczeń

1. Gdy Biuro otrzymuje informację o wypadku, który wydarzył się na terytorium kraju, dla którego jest właściwe, z udziałem pojazdu z innego kraju, przystępuje, bez oczekiwania na formalne roszczenie, do badania okoliczności wypadku. Zawiadamia o takim wypadku możliwie wcześniej ubezpieczyciela, który wydał Zieloną Kartę lub polisę ubezpieczeniową, lub, jeżeli jest to właściwe, zainteresowane Biuro. Zaniechanie tego nie może być jednak podnoszone przeciwko niemu.

Jeżeli w trakcie tego badania Biuro stwierdza, że został zidentyfikowany ubezpieczyciel pojazdu, którego dotyczy wypadek, i że zgodnie z postanowieniami artykułu 4 został zatwierdzony korespondent tego ubezpieczyciela, przesyła tę informację niezwłocznie temu korespondentowi do dalszego działania.

2.1. Po otrzymaniu roszczenia wynikającego z wypadku w opisanych wyżej okolicznościach, jeżeli został zatwierdzony korespondent ubezpieczyciela, Biuro przesyła roszczenie niezwłocznie temu korespondentowi, żeby mogło ono być opracowane i uregulowane zgodnie z postanowieniami artykułu 4. Jeżeli nie ma zatwierzonego korespondenta, zawiadamia natychmiast ubezpieczyciela, który wydał Zieloną Kartę lub polisę ubezpieczeniową, lub, jeżeli jest to właściwe, zainteresowane Biuro, że otrzymało roszczenie i będzie je opracowywało lub zorganizuje jego opracowanie przez agenta, którego tożsamość poda również do wiadomości.

2.2. Opracowując roszczenie, Biuro lub jego Agent powinien poinformować ubezpieczyciela lub zainteresowane Biuro o szacunkowej wysokości oczekiwanych roszczeń, tak, aby adresat mógł ustanowić odpowiednią rezerwę. Biuro lub jego Agent powinien załączyć najważniejszą stosowną dokumentację i uaktualniać informację oraz dokumentację w przypadku wystąpienia istotnych zmian. Obowiązek ten nie wpływa na jakiegokolwiek inne zobowiązanie Biura lub jego Agenta w kraju wypadku wynikające z niniejszego artykułu.

3. Biuro jest upoważnione do polubownego uregulowania każdego roszczenia lub do przyjmowania wezwań w postępowaniu pozasądowym lub sądowym, które może pociągnąć za sobą zapłatę odszkodowania.

4. Wszystkie roszczenia są opracowywane przez Biuro z całkowitą autonomią, zgodnie z przepisami prawnymi mającymi zastosowanie w kraju wypadku, odnoszącymi się do odpowiedzialności, odszkodowania dla stron poszkodowanych i obowiązkowego ubezpieczenia, w najlepiej pojętym interesie ubezpieczyciela, który wydał Zieloną Kartę lub polisę ubezpieczeniową, lub, jeżeli jest to właściwe, zainteresowanego Biura.

Biuro jest wyłącznie kompetentne we wszystkich sprawach dotyczących interpretacji prawa mającego zastosowanie w kraju wypadku (nawet wówczas, gdy odsyła ono do przepisów prawnych mających zastosowanie w innym kraju) i regulacji roszczenia. Z zastrzeżeniem tego ostatniego postanowienia Biuro, na wyraźne żądanie, informuje ubezpieczyciela lub zainteresowane Biuro przed podjęciem ostatecznej decyzji.

5. Jeżeli przewidywana regulacja przekracza warunki lub limity mające zastosowanie według prawa o obowiązkowym ubezpieczeniu komunikacyjnym obowiązującego w kraju wypadku, jest natomiast pokryta polisą ubezpieczeniową, Biuro konsultuje się z ubezpieczycielem odnośnie tej części roszczenia, która przekracza te warunki lub limity. Zgoda takiego ubezpieczyciela nie jest wymagana, jeżeli prawo mające zastosowanie nakłada na Biuro obowiązek uwzględnienia gwarancji umownych przekraczających takie limity i warunki przewidziane prawem odnoszącym się do ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej w związku z użytkowaniem pojazdów mechanicznych w kraju wypadku.

6. Biuro nie może z własnej woli lub bez pisemnej zgody ubezpieczyciela lub zainteresowanego Biura powierzać roszczenia jakiegokolwiek agentowi, który jest nim zainteresowany finansowo na podstawie zobowiązania umownego. Jeżeli to czyni bez takiej zgody, jego prawo do zwrotu wydatków jest ograniczone do połowy sumy podlegającej skądinąd zwrotowi.

Artykuł 4 - Korespondenci

1. Z zastrzeżeniem odmiennych porozumień wiążących je z innymi biurami i/lub krajowych przepisów prawnych lub wykonawczych każde Biuro całkowicie samodzielnie ustala warunki, na jakich zatwierdza, odmawia zatwierdzenia lub wycofuje zatwierdzenie korespondentów ustanowionych w kraju, dla którego jest właściwe. Każde Biuro ma prawo w każdym czasie przeprowadzić kontrolę u korespondentów ustanowionych w kraju, dla którego jest właściwe.

Zatwierdzenie takie następuje jednakże, jeżeli prosi się o nie w imieniu członka innego Biura dla placówki tego członka w kraju Biura otrzymującego prośbę, pod warunkiem, że taka placówka prowadzi ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej w związku z użytkowaniem pojazdów mechanicznych.

2. Biura w państwach członkowskich Europejskiego Obszaru Gospodarczego w razie otrzymania takiej prośby zatwierdzają jako korespondentów w ich kraju reprezentantów do spraw roszczeń już wyznaczonych przez ubezpieczycieli innych państw członkowskich zgodnie z Dyrektywą 2009/103/WE, o ile warunki ustalone przez te Biura dla zatwierdzenia korespondenta w ich kraju zostały spełnione. Zatwierdzenie może zostać wycofane, pod takimi samymi warunkami, jakie mają zastosowanie do wszystkich korespondentów nominowanych w kraju, dla którego są właściwe.

3. Tylko Biuro jest upoważnione do wysłania do innego Biura, na prośbę jednego ze swoich członków, prośby o zatwierdzenie korespondenta ustanowionego w kraju tego Biura. Prośbę taką wysyła się przez platformę do komunikacji COB i popiera się dowodem, że proponowany korespondent przyjmuje żądane zatwierdzenie. Zaakceptowana może być tylko prośba o zatwierdzenie jednego korespondenta.

Biuro dokonuje lub odmawia zatwierdzenia w ciągu trzech miesięcy od daty otrzymania prośby i zawiadamia o swojej decyzji i dacie jej wejścia w życie Biuro, które przedstawiło prośbę, przez platformę do komunikacji COB oraz zainteresowanego korespondenta. W razie nieotrzymania odpowiedzi uważa się, że zatwierdzenie nastąpiło i weszło w życie z upływem tego okresu.

Wyjątkowo, jeżeli platforma do komunikacji COB jest niedostępna z powodu działania siły wyższej (np. awaria w systemie internetowym), zarówno wnioski o zatwierdzenie korespondenta, jak i odpowiedź zainteresowanego Biura może zostać przesłana pocztą elektroniczną lub pocztą tradycyjną.

4. Korespondent opracowuje wszystkie roszczenia zgodnie z przepisami prawnymi mającymi zastosowanie w kraju wypadku odnoszącymi się do odpowiedzialności, odszkodowania dla stron poszkodowanych i obowiązkowego ubezpieczenia komunikacyjnego, w imieniu Biura, które go zatwierdziło, i w interesie ubezpieczyciela, który prosił o jego zatwierdzenie, wynikające z wypadków, które wydarzyły się w tym kraju, dotyczących pojazdów ubezpieczonych przez ubezpieczyciela, który prosił o jego zatwierdzenie.

Jeżeli przewidywana regulacja przekracza warunki lub limity mające zastosowanie według prawa o obowiązkowym ubezpieczeniu komunikacyjnym mającego zastosowanie w kraju wypadku, jest natomiast pokryta polisą ubezpieczeniową, korespondent musi zastosować się do postanowień artykułu 3(5).

5. Biuro, które zatwierdziło korespondenta, uznaje go za wyłącznie kompetentnego do opracowywania i regulowania roszczeń w imieniu Biura i w interesie ubezpieczyciela, który prosił o jego zatwierdzenie. Biuro informuje o tych kompetencjach strony poszkodowane i przesyła korespondentowi wszelkie zawiadomienia odnoszące się do takich roszczeń. Może ono jednak w każdym czasie i bez obowiązku uzasadniania swojej decyzji przejąć opracowywanie i regulację roszczenia od korespondenta.

6. Jeżeli z jakiegokolwiek powodu wypłacenia odszkodowania stronie poszkodowanej żąda się od Biura, które dokonało zatwierdzenia, zamiast od korespondenta, otrzymuje ono zwrot wydatków bezpośrednio z Biura, przez które wysłano prośbę o zatwierdzenie, zgodnie z warunkami przedstawionymi w artykule 5.

7. Z zastrzeżeniem postanowień artykułu 4(4) korespondent ma swobodę uzgadniania z ubezpieczycielem, który prosił o jego zatwierdzenie, warunków zwrotu sum zapłaconych stronom poszkodowanym i metody obliczania swojego honorarium za opracowanie, takie uzgodnienie nie może jednak być egzekwowane przeciwko jakemukolwiek Biuro.

8. Jeżeli korespondent nie może uzyskać zwrotu sum wyłożonych zgodnie z warunkami przedstawionymi w artykule 4.4 w imieniu ubezpieczyciela, który prosił o jego zatwierdzenie, otrzymuje zwrot wydatków z Biura, które go zatwierdziło, po spełnieniu wszystkich następujących warunków:

8.1. Korespondent informuje Biuro, które go zatwierdziło o braku możliwości otrzymania zwrotu wydatków i prosi o zwrot wydatków w okresie minimum 6 i maksymalnie 9 miesięcy od daty wysłania przez korespondenta żądania zwrotu wydatków do ubezpieczyciela, który prosił o jego zatwierdzenie.

8.2. Razem z prośbą, o której mowa w par. 8.1 i w celu otrzymania zwrotu wydatków od Biura narodowego, które go zatwierdziło, korespondent musi przedstawić temu Biuru:

- i. Dowód, że przed wysłaniem żądania zwrotu wydatków do ubezpieczyciela, który prosił o jego zatwierdzenie, korespondent wypłacił odszkodowanie poszkodowanemu w zakresie żądanej kwoty;
- ii. Jakikolwiek dokument ustanawiający prawo korespondenta do opracowania roszczenia w imieniu ubezpieczyciela (zawierający potwierdzenie ubezpieczyciela, że pokrycie ubezpieczeniowe zostało udzielone na wspomniany pojazd);
- iii. Kopię żądania zwrotu wydatków wysłanego przez korespondenta do ubezpieczyciela, który prosił o jego zatwierdzenie;
- iv. Kopię przynajmniej jednego przypomnienia w sprawie zwrotu wydatków wysłanego przez korespondenta do ubezpieczyciela, który prosił o jego zatwierdzenie, na co najmniej jeden miesiąc przed wysłaniem prośby do Biura, które zatwierdziło korespondenta.

Zwrot wydatków na rzecz korespondenta przez Biuro, które go zatwierdziło jest ograniczony do sum wyszczególnionych w Art. 5.1.1 i 5.1.2 i nie będzie obejmował ani honorarium za opracowanie, wyszczególnionego w Art. 5.1.3 lub ustalonego pomiędzy korespondentem i ubezpieczycielem, który prosił o jego zatwierdzenie, ani odsetek za opóźnienie, o których mowa w Art. 5.2 lub ustalonych pomiędzy korespondentem i ubezpieczycielem, który prosił o jego zatwierdzenie.

9. Jeżeli Biuro otrzymuje informację, że jeden z jego członków postanowił zwolnić korespondenta, informuje o tym natychmiast Biuro, które dokonało zatwierdzenia. To ostatnie Biuro ma swobodę ustalenia daty ustania ważności zatwierdzenia.

W przypadku, jeśli ubezpieczyciel zgłasza chęć powołania nowego korespondenta zgodnie z Artykułem 4, Biuro, które zostało poproszone o zatwierdzenie korespondenta, między innymi bierze pod uwagę w szczególności:

- i. liczbę żądań zwrotu wydatków wysłanych przez korespondenta do ubezpieczyciela, które pozostają niezapłacone, kwoty wyszczególnione w tych niezapłaconych żądaniach zwrotu wydatków i okres czasu, przez jaki pozostają niezapłacone i/lub;
- ii. sposób, w jaki Artykuł 4.4 był przestrzegany zarówno przez korespondenta, jak i przez ubezpieczyciela, który prosił o zatwierdzenie korespondenta.

Jeżeli Biuro, które zatwierdziło korespondenta, postanawia wycofać zatwierdzenie lub otrzymuje informację, że korespondent życzy sobie wycofania zatwierdzenia, informuje natychmiast Biuro, które przesłało prośbę o zatwierdzenie korespondenta. Informuje to Biuro również o dacie ważności odwołania korespondenta lub o dacie ustania ważności zatwierdzenia.

Artykuł 5 - Warunki zwrotu wydatków

1. Gdy Biuro lub agent, który został zatwierdzony w tym celu, uregulował wszystkie roszczenia wynikające z tego samego wypadku, wysłał on członkowi Biura w maksymalnym terminie jednego roku od daty ostatniej wypłaty dokonanej na rzecz strony poszkodowanej, żądanie zwrotu wydatków.

Żądanie zwrotu wydatków powinno zostać przesłane:

- do członka Biura, który wydał Zieloną Kartę albo polisę ubezpieczeniową za pośrednictwem faksu lub poczty elektronicznej lub,
- jeżeli jest to właściwe, do zainteresowanego Biura za pośrednictwem platformy COB.

Żądanie zwrotu wydatków powinno zawierać wyszczególnienie:

1.1. sum wypłaconych jako odszkodowanie stronom poszkodowanym według ugody lub nakazu sądu;

1.2. sum wydatkowanym na usługi obce przy badaniu i regulacji każdego roszczenia i wszystkich kosztów poniesionych specjalnie dla celów procesu sądowego, które zostałyby wydatkowane w podobnych okolicznościach przez ubezpieczyciela ustanowionego w kraju wypadku;

1.3. honorarium za opracowanie w celu pokrycia wszystkich innych kosztów obliczonego według zasad zatwierdzonych przez Radę Biur.

Gdy roszczenia wynikające z tego samego wypadku są odparte i załatwione bez wypłaty odszkodowania, można żądać sum przewidzianych wyżej w artykule (1)(2) i minimalnego honorarium ustalonego przez Radę Biur zgodnie z artykułem (1)(3) powyżej.

1.4. Kwota odszkodowania przekraczająca 10.000 EUR (lub równowartość w walucie kraju wypadku według kursu wymiany na dzień żądania zwrotu wydatków), zapłata której jest zablokowana lub zdeponowana ze względu na toczące się postępowanie sądowe, może być zawarta w żądaniu zwrotu wydatków wysłanym do ubezpieczyciela lub, w razie właściwości, do Biura mimo niewypłacenia tej kwoty poszkodowanemu, pod rygorem obowiązku rozliczenia tej kwoty między stronami w zależności od ostatecznej decyzji sądu. Biuro Gestyjne może żądać zwrotu tej kwoty od zatwierdzonego korespondenta właściwego ubezpieczyciela. Każda kwota należna w rozliczeniu podmiotowi, który zapłacił żądanie zwrotu wydatków Biura Gestyjnego musi zostać bezzwłocznie zwrócona zgodnie z decyzją sądu o zwolnieniu kwoty.

Wyjątkowo, jeżeli platforma do komunikacji COB jest niedostępna z powodu działania siły wyższej (np. awaria w systemie internetowym), korespondencja może zostać przesłana pocztą elektroniczną lub pocztą tradycyjną.

2 Żądanie zwrotu wydatków zawiera wyraźne stwierdzenie, że należne kwoty są płatne w kraju i walucie beneficjenta, bez kosztów, w ciągu dwóch miesięcy od daty żądania, i że po upływie tego terminu stosuje się automatycznie odsetki za opóźnienie według stopy 12 % rocznie od kwoty należności od daty żądania do daty otrzymania przekazu przez bank beneficjenta. W przypadku wystosowania wezwania gwarancyjnego zgodnie z Artykułem 6, wynikającego z żądania zwrotu wydatków, odsetki za opóźnienie nalicza się do daty wystawienia tego wezwania gwarancyjnego.

Żądanie zwrotu wydatków może również zawierać wyraźne stwierdzenie, że kwoty wyrażone w walucie krajowej są płatne w Euro, według aktualnego oficjalnego kursu w kraju Biura, które dochodzi zwrotu, w dniu żądania.

3. Żądania zwrotu wydatków nie mogą w żadnych okolicznościach obejmować płatności z tytułu grzywien, poręczeń lub innych kar pieniężnych nałożonych na ubezpieczonego, które nie są pokryte ubezpieczeniem odpowiedzialności cywilnej w związku z użytkowaniem pojazdów mechanicznych w kraju wypadku.

4. O ile nie zostały wcześniej przekazane, dokumenty na poparcie, łącznie z obiektywnym dowodem, że odszkodowanie należne stronom poszkodowanym zostało zapłacone (lub zablokowane/zdeponowane z uwagi na toczące się postępowanie sądowe), są wysyłane niezwłocznie na żądanie, lecz bez opóźniania zwrotu wydatków.

5. Zwrotu wszystkich sum cytowanych w artykułach (1)(1) i (1)(2) powyżej można dochodzić zgodnie z warunkami przedstawionymi w niniejszym artykule nawet wówczas, gdy Biuro nie uregulowało wszystkich roszczeń wynikających z tego samego wypadku. Honorarium za opracowanie przewidziane w artykule (1)(3) może być również dochodzone, jeżeli suma główna, która jest przedmiotem zwrotu, przekracza kwotę ustaloną przez Radę Biur.

6. Jeżeli, po zaspokojeniu żądania zwrotu wydatków, następuje ponowne otwarcie roszczenia lub zostaje zgłoszone dalsze roszczenie wynikające z tego samego wypadku, różnicę honorarium oblicza się, jeżeli występuje, zgodnie z postanowieniami obowiązującymi w chwili przedstawienia żądania zwrotu wydatków odnoszącego się do ponownie otwartego lub dalszego roszczenia.

7. Jeżeli z wypadku nie wynikło żadne roszczenie o odszkodowanie, nie można żądać honorarium za opracowanie.

Artykuł 6 - Obowiązek gwarancji

1. Każde Biuro gwarantuje dokonanie przez swoich członków zwrotu każdej kwoty żądanej zgodnie z postanowieniami artykułu 5 przez Biuro kraju wypadku lub przez agenta, którego wyznaczyło w tym celu.

Niniejsza gwarancja obejmuje odpowiedzialność za każde potwierdzenie gwarancji ubezpieczeniowych otrzymane przez Biuro kraju wypadku lub jego agenta od Biura będącego gwarantem lub od jego członka, bezpośrednio lub przez pośrednika lub przedstawiciela działającego w imieniu któregośkolwiek z tych dwóch podmiotów, o ile prośba (o potwierdzenie gwarancji) miała wyraźne odniesienie do wymagań Sekcji II (pokrycie ubezpieczeniowe z Zielonej Karty) lub Sekcji III (pokrycie ubezpieczeniowe odnoszące się do numeru rejestracyjnego). Na żądanie Biura będącego gwarantem Biuro kraju wypadku przesyła do Biura będącego gwarantem kopię prośby (o potwierdzenie gwarancji), jak również kopię potwierdzenia gwarancji.

Jeżeli członek nie dokona żądanej płatności w dwumiesięcznym terminie wymienionym w artykule 5, Biuro, do którego należy ten członek, dokona samo zwrotu wydatków zgodnie z warunkami opisanymi niżej, po otrzymaniu wezwania gwarancyjnego z Biura kraju wypadku lub od agenta, którego wyznaczyło w tym celu.

Biuro będące gwarantem dokonuje płatności, to jest zapłaty kwoty żądania zwrotu wydatków zgodnie z Artykułem 5 oraz odsetek za opóźnienie naliczonych do daty wystawienia wezwania gwarancyjnego według stopy 12 % rocznie, w terminie jednego miesiąca. Po upływie tego terminu stosuje się automatycznie odsetki za opóźnienie według stopy 12 % rocznie od kwoty należnej obliczone od daty wezwania gwarancyjnego do daty otrzymania przekazu przez bank beneficjenta.

Wezwanie gwarancyjne zgłasza się zgodnie z praktycznymi zasadami i warunkami określonymi przez Zgromadzenie Ogólne w terminie dwunastu miesięcy po wysłaniu żądania zwrotu wydatków według artykułu 5. Po upływie tego terminu i bez uszczerbku dla odsetek za opóźnienie, do których może być zobowiązane, odpowiedzialność Biura będącego gwarantem jest ograniczona do kwoty żądanej od jego członka zwiększonej o odsetki za 12 miesięcy obliczone według stopy 12 % rocznie.

Nie dopuszcza się żadnego wezwania gwarancyjnego, jeżeli zostało zgłoszone później niż dwa lata po wysłaniu żądania zwrotu wydatków.

2. Każde Biuro gwarantuje dokonanie przez swoich członków zwrotu każdej kwoty zwróconej przez Biuro korespondentowi zgodnie z Artykułem 4.8.

Niniejsza gwarancja obejmuje odpowiedzialność za każde potwierdzenie gwarancji ubezpieczeniowych otrzymane przez Biuro kraju wypadku lub korespondenta od Biura będącego gwarantem lub jego członka, bezpośrednio lub przez pośrednika lub przedstawiciela działającego w imieniu któregośkolwiek z tych dwóch podmiotów, o ile prośba (o potwierdzenie gwarancji) miała wyraźne odniesienie do wymagań Sekcji II (pokrycie ubezpieczeniowe z Zielonej Karty) lub Sekcji III (pokrycie ubezpieczeniowe odnoszące się do numeru rejestracyjnego). Na żądanie Biura będącego gwarantem Biuro kraju wypadku przesyła do Biura będącego gwarantem kopię prośby (o potwierdzenie gwarancji), jak również kopię potwierdzenia gwarancji.

Po dokonaniu zwrotu wydatków na rzecz korespondenta Biuro, które zatwierdziło korespondenta wystawia wezwanie gwarancyjne do Biura, którego dany ubezpieczyciel jest członkiem.

Takie wezwanie gwarancyjne powinno spełniać warunki Artykułu 4.8 i powinno być zgłaszane zgodnie z praktycznymi zasadami i warunkami określonymi przez Zgromadzenie Ogólne, najpóźniej w ciągu 12 miesięcy od daty, kiedy korespondent wysłał żądanie zwrotu wydatków do ubezpieczyciela, który prosił o jego zatwierdzenie. Wszystkie pozostałe warunki Artykułu 6.1 mają zastosowanie do tego wezwania gwarancyjnego.

3. Każde Biuro gwarantuje, że jego członkowie poinstruują korespondentów, o których zatwierdzenie prosili, żeby regulowali roszczenia zgodnie z postanowieniami pierwszego ustępu artykułu 4(4) powyżej i żeby przesyłali tym korespondentom lub Biuru kraju wypadku wszystkie powierzone im dokumenty dotyczące wszystkich roszczeń.

Rozdział II REGUŁY SZCZEGÓLNE OKREŚLAJĄCE STOSUNKI UMOWNE MIĘDZY BIURAMI OPARTE NA ZIELONEJ KARCIE (POSTANOWIENIA FAKULTATYWNE)

Postanowienia niniejszego rozdziału mają zastosowanie, jeżeli stosunki umowne między biurami są oparte na Zielonej Karcie.

Artykuł 7 - Wydawanie i dostarczanie Zielonych Kart

1. Każde Biuro odpowiada za ustalenie zasad wydawania i dostarczania Zielonych Kart z jego upoważnienia.

2. Każde Biuro upoważnia swoich członków do wydawania Zielonych Kart ich ubezpieczonym wyłącznie dla pojazdów zarejestrowanych w kraju, dla którego jest właściwe.

3. Każdy członek może być upoważniony przez swoje Biuro do wydawania Zielonych Kart swoim ubezpieczonym w każdym kraju, w którym nie istnieje Biuro, pod warunkiem, że ten członek jest ustanowiony w tym kraju. Ta opcja jest ograniczona do pojazdów zarejestrowanych w kraju, o którym mowa.

4. Wszystkie Zielone Karty uważa się za ważne przez co najmniej piętnaście dni od daty rozpoczęcia ich ważności. W razie wydania Zielonej Karty na okres krótszy Biuro, które udzieliło upoważnienia do wydania Zielonej Karty, gwarantuje pokrycie Biurom w krajach, na które ta karta jest ważna, na okres piętnastu dni od daty rozpoczęcia jej ważności.

5. Jeżeli umowa podpisana między dwoma Biurami ulega rozwiązaniu przez zastosowanie artykułu 16(3)(5), wszystkie Zielone Karty dostarczone w ich imieniu do użytku na ich odpowiednich terytoriach są nieważne z chwilą gdy rozwiązanie staje się skuteczne.

6. Jeżeli umowa ulega rozwiązaniu lub zawieszeniu przez zastosowanie artykułu 16.3.6, pozostały okres ważności Zielonych Kart dostarczonych w imieniu zainteresowanych Biur do użytku na ich odpowiednich terytoriach ustala Rada Biur.

Artykuł 8 - Potwierdzenie ważności Zielonej Karty

1. Każda prośba o potwierdzenie ważności zidentyfikowanej Zielonej Karty winna być przesłana przez platformę do komunikacji Rady Biur do Biura przez Biuro kraju wypadku bądź przez agenta wyznaczonego w tym celu. Definitywna odpowiedź na przekazaną prośbę winna zostać udzielona w ciągu 6 tygodni od daty zapytania przez platformę do komunikacji COB. W wyjątkowych sytuacjach, gdy platforma nie jest dostępna z powodu siły wyższej (np. awaria tego systemu internetowego), korespondencja może zostać przeprowadzona pocztą elektroniczną bądź tradycyjną. W razie braku takiej odpowiedzi po upływie tego terminu uważa się Zieloną Kartę za ważną.

2. W razie niezidentyfikowania Zielonej Karty, Biuro kraju zdarzenia lub agent wyznaczony w tym celu, może zwrócić się do Biura kraju, w którym pojazd uczestniczący w zdarzeniu był przypuszczalnie zarejestrowany z zapytaniem, czy istniało ubezpieczenie Zielonej Karty obejmujące pojazd o którym mowa, datę zdarzenia i kraj zdarzenia.

To drugie Biuro zobowiązane jest odpowiedzieć Biuru kraju zdarzenia w ciągu sześciu tygodni od daty zapytania potwierdzając ubezpieczenie Zielonej Karty obejmujące datę i kraj zdarzenia, załączając dane ubezpieczenia Zielonej Karty oraz stosownego ubezpieczyciela, lub zaprzeczając jego istnieniu.

W przypadku potwierdzenia takiego ubezpieczenia Zielonej Karty, gwarancja Biura udzielającego odpowiedzi ma zastosowanie tak samo jak w przypadku zidentyfikowanych i ważnych Zielonych Kart.

W przypadku zaprzeczenia istnienia ubezpieczenia Zielonej Karty, lub w przypadku nieudzielenia odpowiedzi w ciągu sześciu tygodni od daty zapytania, Biuro kraju zdarzenia lub agent wyznaczony w tym celu nie może się powoływać na gwarancję Biura, do którego zwrócono się o udzielenie odpowiedzi. Od daty zaprzeczenia lub upływu sześciu tygodni od daty zapytania, Biuro kraju zdarzenia może dalej postępować bez stosowania Regulaminu Wewnętrznego.

Artykuł 9 - Falszywe lub nieautoryzowane Zielone Karty

1. Każda fałszywa lub nieautoryzowana Zielona Karta okazana w kraju, w którym Regulamin Wewnętrzny ma zastosowanie, jakoby ważna i wydana z upoważnienia Biura, jest gwarantowana przez to Biuro.

2. Gwarancja Biura nie ma jednak zastosowania, jeżeli fałszywa Zielona Karta odnosi się do pojazdu, który nie jest legalnie zarejestrowany w kraju tego Biura, z wyjątkiem okoliczności wyszczególnionych w artykule 7.3.

Rozdział III REGULY SZCZEGÓLNE OKREŚLAJĄCE STOSUNKI UMOWNE MIĘDZY BIURAMI OPARTE NA DOMNIEMANYM POKRYCIU UBEZPIECZENIOWYM (POSTANOWIENIA FAKULTATYWNE)

Postanowienia niniejszego rozdziału mają zastosowanie, jeżeli stosunki między Biurami są oparte na domniemanym pokryciu ubezpieczeniowym, z pewnymi wyjątkami.

Artykuł 10 - Obowiązki Biur

Biura, do których mają zastosowanie postanowienia niniejszego rozdziału, gwarantują, na zasadzie pełnej wzajemności, zwrot wszystkich kwot płatnych według niniejszego Regulaminu wynikających z jakiegokolwiek wypadku z udziałem pojazdu umiejscowionego na terytorium państwa, dla którego każde z tych Biur jest właściwe, bez względu na to, czy pojazd jest ubezpieczony.

Artykuł 11 - Pojęcie umiejscowienia

1 Terytorium państwa, na którym pojazd jest umiejscowiony, ustala się na podstawie któregośkolwiek z następujących kryteriów:

1.1. terytorium państwa, którego tablicę rejestracyjną, stałą lub tymczasową, ma pojazd;

1.2. jeżeli dla tego typu pojazdu nie jest wymagana rejestracja, lecz pojazd ma tablicę ubezpieczeniową lub znak rozpoznawczy analogiczny do tablicy rejestracyjnej, terytorium państwa, w którym została wydana tablica ubezpieczeniowa lub znak;

1.3. jeżeli dla pewnego typu pojazdów nie jest wymagana ani tablica rejestracyjna ani tablica ubezpieczeniowa ani znak rozpoznawczy, terytorium państwa, w którym osoba mająca pieczę nad pojazdem stale zamieszkuje.

2. Jeżeli uczestniczący w wypadku, podlegający rejestracji pojazd jest pozbawiony tablic rejestracyjnych lub tablice, w które jest zaopatrzony nie są do niego przypisane lub już nie są do niego przypisane, to dla wszelkich wynikających stąd roszczeń terytorium, na którym wydarzył się wypadek uważa się za terytorium, na którym pojazd jest umiejscowiony.

3. Jeżeli tablica rejestracyjna nie jest już przypisana pojazdowi, Art. 11.2 stosuje się dopiero po upływie trzech miesięcy, licząc od dnia, w którym tablica rejestracyjna przestała już być przypisana pojazdowi uczestniczącemu w wypadku.

Artykuł 12 - Wyłączenia

Postanowienia niniejszego rozdziału nie mają zastosowania do:

1. pojazdów zarejestrowanych w krajach innych niż kraje Biur podlegających postanowieniom niniejszego rozdziału, dla których została dostarczona przez członka któregośkolwiek z tych Biur Zielona Karta. W razie wypadku z udziałem pojazdu, dla którego wydano Zieloną Kartę, zainteresowane Biura postępują zgodnie z regulami przedstawionymi w rozdziale II;

2. pojazdów należących do pewnych osób, jeżeli państwo, w którym są zarejestrowane, wyznaczyło w innych państwach organ władzy lub ciało odpowiedzialne za wypłacanie odszkodowań stronom poszkodowanym zgodnie z warunkami panującymi w kraju wypadku;

3. pewnych typów pojazdów lub pewnych pojazdów mających specjalną tablicę, których listę określa każde państwo członkowskie i przekazuje ją do wiadomości innych państw członkowskich i Komisji.

Każde państwo sporządzi, a Biuro tego państwa poda do wiadomości Rady Biur, wykaz pojazdów, o których mowa w punktach 2 i 3, oraz wykaz organów władzy lub ciał wyznaczonych w innych państwach.

Artykuł 13 - Potwierdzenie terytorium, na którym pojazd jest umiejscowiony

Na każdą prośbę o potwierdzenie terytorium, na którym pojazd jest umiejscowiony, wysłaną za pośrednictwem platformy do komunikacji COB do Biura przez Biuro kraju wypadku lub przez agenta wyznaczonego w tym celu, zostanie w ciągu sześciu tygodni od daty tej prośby, udzielona definitywna odpowiedź. Brak takiej odpowiedzi po upływie tego terminu uważa się za potwierdzenie, że pojazd jest umiejscowiony na terytorium tego Biura. W wyjątkowych sytuacjach, gdy platforma do komunikacji COB nie jest dostępna z powodu siły wyższej (np. awaria tego systemu internetowego), korespondencja może zostać przeprowadzona pocztą elektroniczną bądź tradycyjną.

Artykuł 14 - Okres ważności gwarancji

Biura mogą ograniczać okres ważności gwarancji, której udzielają według artykułu 10, w odniesieniu do wszystkich pojazdów objętych warunkami wzajemnych umów podpisanych z innymi biurami i podanych do wiadomości Rady Biur.

Artykuł 15 - Jednostronne stosowanie gwarancji opartej na domniemanym pokryciu ubezpieczeniowym

Z zastrzeżeniem odmiennych postanowień prawa, Biura mogą uzgadniać jednostronne stosowanie niniejszego rozdziału w kontekście ich stosunków dwustronnych.

Rozdział IV REGULY OKREŚLAJĄCE UMOWY ZAWIERANE MIĘDZY NARODOWYMI BIURAMI UBEZPIECZYIELI (POSTANOWIENIA OBOWIĄZKOWE)

Artykuł 16 - Umowy dwustronne - warunki

1. Biura mogą zawierać między sobą umowy dwustronne, którymi zobowiązują się w kontekście wzajemnych stosunków do przestrzegania postanowień obowiązkowych niniejszego Regulaminu Wewnętrznego oraz wyszczególnionych w nim postanowień fakultatywnych.

2. Takie umowy są podpisywane przez umawiające się strony w trzech egzemplarzach, z których każda zatrzymuje jeden egzemplarz.

Trzeci egzemplarz wysyła się do Rady Biur, która po konsultacji z zainteresowanymi stronami informuje je o początku umowy.

3. Takie umowy zawierają klauzule przewidujące:

3.1. identyfikację umawiających się Biur, z wymienieniem ich statusu jako członków Rady Biur i terytoriów, dla których są właściwe;

3.2. ich zobowiązanie do przestrzegania postanowień obowiązkowych niniejszego Regulaminu Wewnętrznego;

3.3. ich zobowiązanie do przestrzegania postanowień fakultatywnych wzajemnie wybranych i uzgodnionych;

3.4. wzajemne upoważnienia, udzielone przez te Biura we własnym imieniu i w interesie ich członków, do polubownego regulowania roszczeń lub do przyjmowania wezwań w postępowaniu pozasądowym lub sądowym, które może doprowadzić do wypłaty odszkodowania, w wyniku wypadku w rozumieniu niniejszego Regulaminu Wewnętrznego;

3.5. nieograniczony okres ważności umowy, z zastrzeżeniem prawa każdego umawiającego się Biura do jej rozwiązania za dwunastomiesięcznym wypowiedzeniem skierowanym jednocześnie do drugiej strony i do Rady Biur;

3.6. automatyczne unieważnienie lub zawieszenie umowy, jeżeli którekolwiek z umawiających się Biur przestaje być członkiem Rady Biur lub jego członkostwo zostaje zawieszona.

4. Wzór tej umowy załącza się (Załącznik III).

Artykuł 17 - Wyjątek

1. Stosując derogację artykułu 16 Biura państw członkowskich Europejskiego Obszaru Gospodarczego wyrażają, zgodnie z artykułem 2 Dyrektywy 72/166/EEC z 24 kwietnia 1972 r., wzajemną akceptację niniejszego Regulaminu Wewnętrznego przez umowę wielostronną, której datę początkową ustala Komisja Unii Europejskiej we współpracy z Radą Biur.

2. Biura w państwach nie będących członkami Europejskiego Obszaru Gospodarczego mogą włączać się do tej umowy wielostronnej przez respektowanie warunków ustalonych przez właściwy komitet uznany w Statucie Rady Biur.

Rozdział V PROCEDURA ZMIAN REGULANINU WEWNĘTRZNEGO (POSTANOWIENIA OBOWIĄZKOWE)

Artykuł 18 - Procedura

1. Wszelkie zmiany niniejszego Regulaminu należą do wyłącznej kompetencji Zgromadzenia Ogólnego Rady Biur.

2. Stosując derogację powyższego:

(a) wszelkie zmiany postanowień Rozdziału III należą do wyłącznej kompetencji komitetu uznanego w Statucie Rady Biur. Te postanowienia są wiążące dla Biur, które, mimo że nie są członkami tego komitetu, postanowiły stosować Rozdział III w stosunkach umownych z innymi Biurami, i

(b) wszelkie zmiany artykułu 4.2 należą do wyłącznej kompetencji Biur Europejskiego Obszaru Gospodarczego.

ROZDZIAŁ VI ROZSTRZYGANIE SPORÓW MIĘDZY BIURAMI (POSTANOWIENIA OBOWIĄZKOWE)

Artykuł 19 - Rozstrzyganie sporów między Biurami

Wszelkie spory wynikające z niniejszego Regulaminu lub odnoszące się do niego są rozstrzygane przez mediację lub arbitraż.

Zasady mediacji i arbitrażu są ustalone w oddzielnym regulaminie przyjętym przez Zgromadzenie Ogólne Rady Biur.

Rozdział VII WEJŚCIE W ŻYCIE (POSTANOWIENIE OBOWIĄZKOWE)

Artykuł 20 - Wejście w życie

1. Postanowienia obecnego Regulaminu Wewnętrznego wchodzi w życie 1 lipca 2008 roku. Z tą datą zastąpią wersję Regulaminu Wewnętrznego uchwaloną w Rethymno 30 maja 2002 roku.

2. Jednakże artykuł 11, artykuł 12.3 i artykuł 14 wchodzi w życie z mocą wsteczną i mają zastosowanie do wypadków, które wydarzyły się od 11 czerwca 2007 roku poczynając.

3. Następujące przepisy Regulaminu Wewnętrznego zostały zmienione od czasu wejścia w życie tekstu zmienionego w 2008:

Artykuł 3.2.2.	– Wejście w życie 1 stycznia 2017
Artykuły 4.1-4.3.	– Wejście w życie 1 stycznia 2018
Artykuł 4.3 ust. 3	– Wejście w życie 1 lipca 2023
Artykuły 4.7-4.9.	– Wejście w życie 1 stycznia 2014
Artykuł 5.1.4. i 5.4.	– Wejście w życie 1 stycznia 2017
Artykuł 5.1	- Wejście w życie 1 lipca 2024
Artykuł 5.2.	– Wejście w życie 1 stycznia 2014
Artykuł 6.1.	– Wejście w życie 1 stycznia 2014
Artykuł 7.1.	– Wejście w życie 1 lipca 2020
Artykuł 8	- Termin obowiązujący w odniesieniu do wypadków zaistniałych od 1 stycznia 2011; Wejście w życie zmienionego tekstu: 1 stycznia 2020
Artykuł 9	- Wejście w życie 1 stycznia 2018, dotyczy wypadków zaistniałych w lub po tej dacie
Artykuł 11.3	- Wejście w życie 1 stycznia 2021, dotyczy wypadków zaistniałych w lub po tej dacie
Artykuł 13	– Wejście w życie 1 stycznia 2014

Załączniki

Załącznik I: Rekomendacja nr 5

Załącznik II: Dyrektywa z 24 kwietnia 1972 r. (72/166/EEC)

Załącznik III: wzór umowy między Biurami (patrz następna strona)

COB